

de Rechtspraak

Rechtbank
Zeeland-West-Brabant

1403824

Gem. STEENBERGEN		Kopie aan: B.H.H. M.W.	
16 JUL 2014		Vertrouwelijk	
STFBZ			
C.S.			

AANGETEKEND

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Steenbergen
Postbus 6
4650 AA Steenbergen

Bestuursrecht

bezoekadres
Sluisingel 20
Breda

correspondentieadres
Postbus 90006
4800 PA Breda

t (076) 531 13 11
f bestuursrecht (076) 531 14 15
f belastingrecht (076) 531 18 29
www.rechtspraak.nl

datum 15 juli 2014
onderdeel team bestuursrecht Z
contactpersoon mevr J.H.J. van Berkel
doorkiesnummer (076) 531 19 71
ons kenmerk Procedurenummer BRE 13 / 7366 WET PETE
uw kenmerk UM 1400862
bijlage(n)
faxnummer afdeling (076) 531 14 15
onderwerp het beroep van C.E.M. Dingemans te Dinteloord

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met procedurenummer BRE 13 / 7366 WET PETE deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een LJN-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Als u het niet eens bent met deze uitspraak, kunt u hiertegen in hoger beroep gaan. U moet dat schriftelijk doen **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze brief. Dit beroepschrift stuurt u samen met een kopie van de uitspraak van de rechtbank aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het procedurenummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Bestuursrecht

zaaknummer: BRE 13/7366 WET

uitspraak van 9 juli 2014 van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

C.E.M. Dingemans en D.C.A.M. Dingemans-De Wit te Dinteloord, eisers,
gemachtigde: mr. L.M.A. Schrieder,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Steenberg (college),
verweerder.

Procesverloop

Eisers hebben beroep ingesteld tegen het besluit van 6 november 2013, verzonden op 18 november 2013, van het college inzake het instellen van een eenrichtingsverkeer op de Molendijk, tussen de Galgendijk en de Stellingmolen (bestreden besluit).

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden in Breda op 28 mei 2014. Eiseres, D.C.A.M. Dingemans-De Wit, is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Eiser, C.E.M. Dingemans, heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Het college heeft zich laten vertegenwoordigen door C.J.G. Suijkerbuijk, C. Doeser en F. Donken.

Overwegingen

1. Op grond van de stukken en de behandeling ter zitting gaat de rechtbank uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Bij verkeersbesluit van 9 juli 2013 (primaire besluit), bekend gemaakt op 24 juli 2013, heeft het college besloten tot het instellen van eenrichtingsverkeer op de Molendijk, tussen de Galgendijk en de Stellingmolen (Molendijk west), middels het plaatsen van de borden C02, C03 en C04, allemaal met het onderbord OB52, zoals aangegeven op de bij het besluit behorende situatietekening.

Op 3 september 2013 hebben eisers een bezwaarschrift ingediend tegen het primaire besluit.

Er heeft een hoorzitting plaatsgevonden op 9 oktober 2013.

Op 22 oktober 2013 heeft de politie (district De Markiezen) het college bericht geen bezwaar te hebben tegen het primaire besluit. Daarbij heeft de politie onder meer overwogen dat het aanbrengen van trottoirs en parkeerfaciliteiten op de Molendijk, in combinatie met van eenrichtingsverkeer, de verkeersveiligheid op de Molendijk verhoogt. De politie heeft

tevens overwogen dat ten behoeve van vracht- en landbouwverkeer een voorkeursroute via de Symbiose en de Noordlangeweg beschikbaar is (de voorkeursroute) en dat het parkeren van voertuigen aan de zuidoostelijke zijde van de Westvoorstraat de snelheid van vracht- en landbouwverkeer remt, terwijl er voldoende ruimte overblijft om geparkeerde voertuigen voorbij te rijden.

Bij het bestreden besluit heeft het college het bezwaar van eisers ongegrond verklaard.

2. Eisers voeren in beroep aan, kort samengevat, dat het bestreden besluit is genomen in strijd met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel. Zij leggen daaraan het volgende ten grondslag.

Omrijden

Eisers hebben een agrarisch bedrijf op twee locaties, te weten aan de Noordzeedijk in Dinteloord en in Heijningen. Het bedrijf is – voor het vervoer tussen beide bedrijfslocaties – aangewezen op de route Noordzeedijk-Molendijk-Havendijk. Door het bestreden besluit komt de bedrijfsvoering van eisers bedrijf ernstig in het gedrang. Als eisers de voorkeursroute nemen dan moeten zij namelijk vijf kilometer omrijden.

Verkeersveiligheid

Door het bestreden besluit zullen verkeersonveilige situaties ontstaan in de kern van Dinteloord en (elders) op de voorkeursroute.

De voorkeursroute voert over de kruising Westvoorstraat-Zuideinde-Steenbergseweg en door de Westvoorstraat. Het is gevaarlijk om daar met landbouwvoertuigen te rijden. Veel basisschoolleerlingen fietsen via de kruising naar school en de Westvoorstraat is een drukke winkelstraat. Het college heeft geen onderzoek gedaan naar de gevolgen van het bestreden besluit voor de verkeersveiligheid in de rest van de kern van Dinteloord. Bij de belangenafweging heeft het college er geen rekening mee gehouden dat voortaan al het verkeer de kruising Westvoorstraat-Zuideinde-Steenbergseweg moet passeren, waardoor verkeersonveilige situaties ontstaan. De Westvoorstraat is bovendien een paar keer per jaar is afgesloten in verband met evenementen. Het verkeer zal dan worden omgeleid door woonwijken. De straten in deze woonwijken zijn niet geschikt voor landbouwvoertuigen.

De voorkeursroute voert daarnaast over twee rotondes en een viaduct. De landbouwvoertuigen van eisers kunnen de rotondes niet nemen. Bij de rotonde aan de Noordlangeweg moeten landbouwvoertuigen door de berm rijden om de Noordlangeweg op te kunnen draaien, waarbij het risico van kantelen bestaat. Op het viaduct aan de Noordlangeweg kunnen landbouwvoertuigen elkaar niet passeren, terwijl zij elkaar niet kunnen zien aankomen door de steile en lange helling.

Alternatief voor eenrichtingsverkeer

Er is een goed alternatief voor eenrichtingsverkeer op de Molendijk west. Op de Molendijk west is ruimte voor tweerichtingsverkeer, namelijk als de bestaande wegversmallingen worden gehandhaafd, daarvoor enkele geplande parkeerplaatsen worden weggelaten – zodat het verkeer daar op elkaar kan wachten – en slechts aan een zijde van de weg een trottoir wordt aangelegd.

3. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW) kunnen de krachtens deze wet vastgestelde regels strekken tot:

-
- a. het verzekeren van de veiligheid op de weg;
 - b. het beschermen van weggebruikers en passagiers;
 - c. het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan;
 - d. het zoveel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de WWV kunnen de krachtens deze wet vastgestelde regels voorts strekken tot:

- a. het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade alsmede de gevolgen voor het milieu, bedoeld in de Wet milieubeheer;
- b. het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden.

In artikel 15, eerste lid, van de WWV is bepaald dat de plaatsing of verwijdering van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen verkeerstekens en onderborden, voor zover daardoor een gebod of verbod ontstaat of wordt gewijzigd, geschiedt krachtens een verkeersbesluit.

Ingevolge artikel 15, tweede lid, van de WWV geschieden maatregelen op of aan de weg tot wijziging van de inrichting van de weg of tot het aanbrengen of verwijderen van voorzieningen ter regeling van het verkeer krachtens een verkeersbesluit, indien de maatregelen leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van een weg of weggedeelte gebruik kan maken.

Ingevolge artikel 12, aanhef en onder a, van het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW) – voor zover hier relevant – moet de plaatsing van de borden die zijn opgenomen in de hoofdstukken A tot en met G van bijlage 1, behorende bij het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) – waaronder de borden C02, C03 en C04 – geschieden krachtens een verkeersbesluit.

Ingevolge artikel 21 van het BABW vermeldt de motivering van het verkeersbesluit in ieder geval welke doelstelling of doelstellingen met het verkeersbesluit worden beoogd. Daarbij wordt aangegeven welke van de in artikel 2, eerste en tweede lid, van de WWV genoemde belangen ten grondslag liggen aan het verkeersbesluit. Indien tevens andere van de in artikel 2, eerste en tweede lid, van de WWV genoemde belangen in het geding zijn, wordt voorts aangegeven op welke wijze de belangen tegen elkaar zijn afgewogen.

4.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRVS) – onder meer in de uitspraken van 5 augustus 2013, ECLI:NL:RVS:2013:774 en 9 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1246 – komt aan het college bij het nemen van een verkeersbesluit beoordelingsruimte toe bij de uitleg van de begrippen 'veiligheid op de weg', 'bruikbaarheid (van de weg)' en 'vrijheid van het verkeer'. Voorts is het aan het college om de verschillende belangen die betrokken moeten worden bij het nemen van een dergelijk besluit tegen elkaar af te wegen om te beoordelen wanneer de in artikel 2 van de WWV vermelde belangen het nemen van welke verkeersmaatregel vergen. De rechter dient zich bij de beoordeling van een dergelijk besluit terughoudend op te stellen en te toetsen of de uitleg die het college aan voormelde begrippen heeft gegeven, de grenzen van redelijke wetsuitleg te buiten gaat, of het besluit niet anderszins in strijd is met wettelijke voorschriften en of de afweging van de betrokken belangen zodanig onevenwichtig is dat het college niet in redelijkheid tot dat besluit heeft kunnen komen.

4.2. De rechtbank ziet aanleiding om eerst te beoordelen of de beroepsgrond van eisers, inhoudende dat er een goed alternatief is voor het instellen van eenrichtingsverkeer op de Molendijk west, kan slagen. Naar het oordeel van de rechtbank is dat niet het geval. Het is vaste rechtspraak van de ABRvS – onder meer de uitspraak 9 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1246 – dat het college de absolute noodzaak om een verkeersbesluit te nemen niet hoeft aan te tonen. Voldoende is dat met het verkeersbesluit de eraan ten grondslag gelegde belangen, bedoeld in artikel 2, eerste lid en tweede lid, van de WW, worden gediend en dat inzichtelijk is gemaakt op welke wijze deze belangen tegen elkaar zijn afgewogen. Het enkele feit dat er een alternatief is voor het instellen van eenrichtingsverkeer betekent derhalve niet dat het college niet tot het instellen van eenrichtingsverkeer kan besluiten.

4.3. Eisers betogen dat het college geen onderzoek heeft gedaan naar de gevolgen van het bestreden besluit voor de verkeersveiligheid in de rest van de kern van Dinteloord. Het college heeft ter zitting aangegeven dat het wist dat het vracht- en landbouwverkeer in de hoofdstraten, onder meer de Westvoorstraat, door het bestreden besluit zou toenemen. Het college heeft ter zitting aangegeven dat het effect van het instellen van eenrichtingsverkeer op de Molendijk west op de verkeersveiligheid in de rest van de kern van Dinteloord is beredeneerd op basis van eenvoudige verkeerskundige uitgangspunten. Deze houden in dat het veiliger is wanneer (naar de rechtbank begrijpt: landbouw- en) vrachtverkeer rechtdoor kan rijden dan wanneer het allerlei bochten moet nemen. Het college heeft daarbij een vergelijking gemaakt tussen twee routes. Enerzijds de route via de Stellingenmolen, die door een woonwijk voert, waarbij het verkeer op de kruising Westvoorstraat-Zuideinde-Steenbergseweg rechtsaf de Westvoorstraat inslaat. Anderzijds de voorkeursroute, waarbij het verkeer op de kruising Westvoorstraat-Zuideinde-Steenbergseweg rechtdoor de Westvoorstraat inrijdt. De rechtbank stelt vast dat beide routes alternatieve routes zijn voor de route over de Molendijk west in de richting van Heijningen. Uit de redenering van het college volgt naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet dat de gevolgen van het instellen van het eenrichtingsverkeer op de Molendijk west voor de verkeersveiligheid in de rest van Dinteloord in kaart zijn gebracht. Het college heeft niet onderzocht (of beredeneerd) of, en zo ja in hoeverre, de verkeersveiligheid in en nabij de Westvoorstraat door het bestreden besluit afneemt. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat het college bij de voorbereiding van het bestreden besluit niet de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen – betreffende de gevolgen van het bestreden besluit voor de verkeersveiligheid in de rest van de kern van Dinteloord – heeft vergaard. De rechtbank zal het bestreden besluit derhalve vernietigen wegens strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.4. Eisers betogen voorts dat op de voorkeursroute verkeersonveilige situaties ontstaan wanneer die route met grote landbouwvoertuigen wordt gereden. De rechtbank stelt vast dat het ontstaan van eventuele verkeersonveilige situaties op de voorkeursroute door het college dient te worden betrokken bij de belangenafweging in het kader van het nemen van het verkeersbesluit. Het vaststellen van de voorkeursroute is weliswaar geen onderdeel van het bestreden besluit, maar tot het vaststellen van de voorkeursroute is wel besloten naar aanleiding van het instellen van eenrichtingsverkeer op de Molendijk west. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat het college heeft onderzocht of de onveilige verkeerssituaties op de voorkeursroute zich voordoen en, zo ja, wat de ernst daarvan is. Voor een dergelijk onderzoek is naar het oordeel van de rechtbank wel aanleiding. De rechtbank heeft namelijk geen reden om te twijfelen aan de juistheid van de stellingen van eisers over verkeersonveilige situaties op de voorkeursroute bij het nemen van de rotondes en het

viaduct met grote landbouwvoertuigen. Ter zitting heeft eiseres met behulp van foto's uit het dossier toegelicht dat de afslag van een van de rotondes naar de Noordlangeweg met een groot landbouwvoertuig niet genomen kan worden, dat door de berm moet worden gereden en dat daarbij het gevaar bestaat dat het voertuig kantelt. De enkele stelling van het college dat de rotonde voldoet aan de CROW-richtlijnen is onvoldoende om ervan uit te kunnen gaan dat de door eisers gestelde onveilige situaties zich niet voordoen. Daarbij neemt de rechtbank mede in overweging dat het college ter zitting niet heeft weersproken dat de afslag van de rotonde naar de Noordlangeweg, zoals eiseres ter zitting heeft aangevoerd, in het oorspronkelijke ontwerp van de rotonde niet was opgenomen. Ten aanzien van het viaduct heeft het college ter zitting toegelicht dat men wel een klein beetje van de ene naar de andere kant van het viaduct kan kijken (en, zo begrijpt de rechtbank: men elkaar dus wel een klein beetje kan zien aankomen). Dat is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om ervan uit te kunnen gaan dat de door eisers gestelde onveilige situaties op het viaduct zich niet voordoen. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat het college bij de voorbereiding van het bestreden besluit niet de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen – betreffende het ontstaan van onveilige verkeerssituaties op de voorkeursroute – heeft vergaard. De rechtbank zal het bestreden besluit ook om die reden vernietigen wegens strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.5. Nu het college de bij het bestreden besluit betrokken belangen niet voldoende in kaart heeft gebracht, kan de rechtbank de vraag of de afweging van de betrokken belangen zodanig onevenwichtig is dat het college niet in redelijkheid tot dat besluit heeft kunnen komen, niet beantwoorden.

5. Het beroep zal gegrond worden verklaard en de rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien, gelet op het in 4.5. overwogene. Ook ziet de rechtbank geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat niet kan worden uitgesloten dat bij de nadere onderbouwing van het bestreden besluit ook andere belanghebbenden betrokken zullen moeten worden. Het college zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken. Daarbij merkt de rechtbank op dat deze termijn pas begint nadat de termijn voor het instellen van hoger beroep ongebruikt is verstreken of, indien hoger beroep is ingesteld, nadat op dat hoger beroep is beslist.

6. Nu het beroep gegrond wordt verklaard, dient het griffierecht aan eisers te worden vergoed.

7. De rechtbank zal het college veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 974,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 487,- en wegingsfactor 1). De overige door eisers genoemde kosten, te weten de kosten van de bestuurlijke voorprocedure, komen – gelet op artikel 8:75, eerste lid jo. 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht – thans nog niet voor vergoeding in aanmerking, omdat nog niet vaststaat dat het primaire besluit zal worden herroepen.

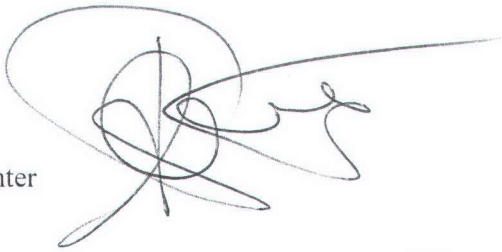
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt het college op binnen zes weken nadat deze uitspraak kracht van gewijsde heeft gekregen een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt het college op het betaalde griffierecht van € 160,- aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt het college in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 974,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T. Peters, rechter, in aanwezigheid van P.A.C. Balemans, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 9 juli 2014. De griffier is buiten staat deze uitspraak te ondertekenen.

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **15 JUL 2014**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

VOOR FOTOKOPIE CONFORM[®]
De griffier van de rechtbank
Zeeland-West-Brabant

Postbus 90110, 4800 RA Breda

Post op rekening

R NL

Aangetekend

G-A-1

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

3SRRC03705422